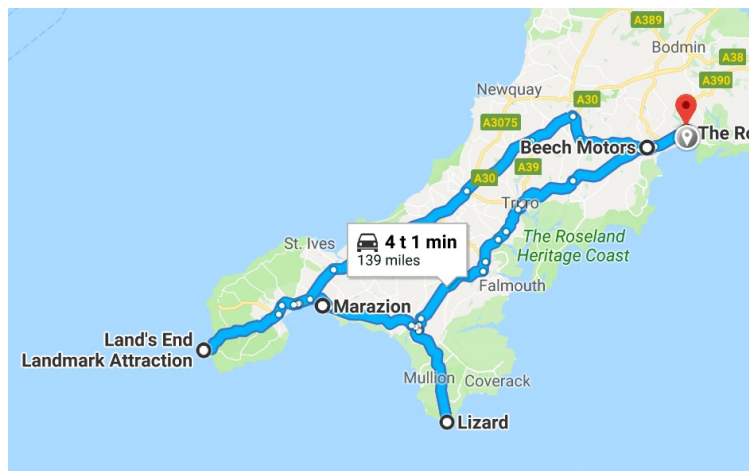


ENGLAND 2018

Etter at vi hadde vært i Manchester og kjørt til Bath og Par med tog, kjørt en tur med bil til Tintagel, Boscastle og Bude, så hadde vi planlagt å kjøre helt syd i Cornwall. Denne turen ble ikke Christian og Sofie med på for Sofie ble bilsyk av å kjøre så langt. De ble på hotellet denne dagen.



Vi hadde planlagt å kjøre denne ruta med første stopp i Lizard.



Lizard Lighthouse på The Lizard Point.

Vi hadde planlagt å kjøre helt ut til fyret, [Lizard Lighthouse](#) som står på [The Lizard Point](#), som er det sydligste punktet på England når man ser bort fra [Scillyøyene](#). Vi ble nokså skuffet da det viste seg det bare var de som jobbet der ute som fikk lov å kjøre. Det var for langt å gå for oss, så vi fikk ikke tatt bilder derfra. Jeg tar derfor med noen bilder fra nettet.



Dette er den gamle livredningsstasjonen på Lizard, [Polpeor cove](#). Den var i bruk fra 1859 til 1961. Livbåten ble sendt ut 136 ganger til båter i havsnød og de reddet over 500 liv.



Fyrtårnet. Det første ble bygget i 1619.



Neste stopp er i [Marazion](#). Dette er [Metodistkirken](#).



Dette er [The All Saints Church](#).



Noen bilder fra byen mens vi kjører gjennom.



Vi parkerte på denne parkeringsplassen



Marazion er blant annet kjent for denne øya, [St. Michael's Mount](#).



Her har vi zoomet inn på slottet.



Dette bilde av Marazion er tatt fra St. Michael's Mount.

Marazion skal være en av de eldste byene i England. Den fikk bystatus av Henrik III i 1257. Det var en handelspost idet hovedstamveien fra London ble avsluttet i Marazion. Mindre veier førte videre til Penzance og Helston. I 1660 ble pakkeposten levert til byen to ganger i uken etter å ha gått gjennom Truro via Penryn. Byen hadde sitt eget postsorteringskontor så sent som 1986.

[St. Michael's Mount](#) er en øy ved høyvann, men det er mulig å gå tørrskodd ut til øya på lavvann på en stein-belagt vei. Det kan ha vært et kloster her allerede på 700-tallet. I dag bor det bare 30 mennesker på øya og det er den minste administrative enheten i England.



Strendene vestover fra Marazion.



Utsikt fra parkeringsplassen.



Vi så dette fine huset fra parkeringsplassen.



Neste stopp var på [Lands End](#).



Det er anlagt et stort hotell her, [Lands End Hotel](#).



Utsikt østover.



Utsikt vestover.



Dette ser ut som bjørnebær.



Dette er [Longships-øyene](#) med [Longships Lighthouse](#) på den største øya som heter Carn Bras. Øyene er populære blant dykkere.

Det antas at det er tusener av skip som har gått ned ved disse øyene. Flere hundre er blitt registrert.



Det var mange turister her ute på odden. De gikk turer og mange fotograferte.



Fotograferende turister.





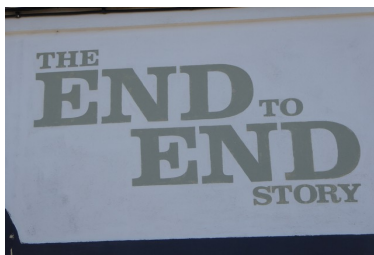
Hotellet og restauranten fra baksiden.



Ankeret hører til.



Handlegate inne blant hotell-bygningene.



Denne teksten står på en av veggene til hotellet. Den indikerer uttrykket from [Lands End to John o' Groats](#). [Lands End](#) er det sydvestligste punktet på øya og [John o' Groats](#) er det nordøstligste punktet.

I Norge tilsvare dette fra Lindesnes til Nordkapp.



Nå har vi kjørt litt nordover til [Sennen](#). Dette er [First & Last Inn](#).



Inne i vertshuset.
Vi spiste litt her og hadde en kaffe.



[St. Sennen Church](#) står rett ved siden av vertshuset.
Det skal være her Annie ble gravlagt.



Vertshuset sett fra veien.

[Sennen](#) har omtrent 900 innbyggere.

Joseph og Annie George drev vertshuset rundt 1800-tallet, og de klarte å utpresse utleier, Dionysius Williams, en velstående bonde, til å la dem bo der gratis, på grunn av deres kunnskap om smuglingen hans. Han ble imidlertid lei av dette og fjernet dem fra vertshuset. Annie ble rasende og anga mange som hun ikke likte. Noen fikk lange fengselsstraffer og noen ble hengt. Landsbyboerne tok hevn ved å drukne henne på stranden og gravlegge henne i en umerket grav. Hun har fremdeles sitt eget rom på vertshuset og hun liker ikke at noen overnatter der. De som har gjort det drømmer at de drukner, noen føler at noen tar på håret og de merker en kald trekk.



Den siste kvelden på hotellet bestilte Anne Berit espresso kaffe og Sambucca likør. Det var nok veldig uvant, for hun fikk først likøren i kaffen, så i en annen kopp. Neste gang fikk hun den i et likørglass. Da bestilte jeg også det samme.

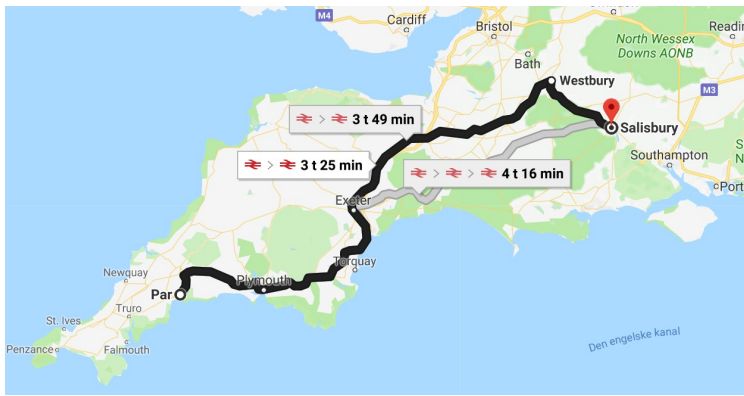


Vi syntes alle at det var litt morsomt.



Sofie bestiller grønn te.





Etter 3 overnattinger i Par tok vi toget til Salisbury. Vi kjøpte billetter, men det toget gikk ikke på grunn av mannskapsmangel. Vi måtte vente over en time på neste tog, og vi ble over to timer forsinket til Salisbury.



Dette er [jernbanestasjonen](#) i Par.



Vi satt og ventet i dette venterommet.



Dette er [Salisbury jernbanestasjon](#).



Vi hadde bestilt rom på [Best Western Hotel Red Lion](#). Det var et bra hotell med bra rom og god mat.



Her er vi inne på gårdsplassen og ser ut på gata.

[Salisbury](#)s opprinnelse går helt tilbake til jernalderen. Den første bebyggelsen ble kalt Old Sarum. Det ble bygget en katedral her mellom 1075 og 1092. Dårlig forhold mellom de militære og de geistlige gjorde at det ble bestemt i 1220 at katedralen skulle flyttes. Det ble til New Sarum, nå Salisbury.

I nærheten ligger [Stonehenge](#) som er et av verdens mest kjente byggverk. Steinsettingen ble sannsynligvis reist mellom 2500 f.Kr. og 2000-tallet f.Kr., det vil si i bronsealderen, mens vollen og graven er fra rundt 3100 f.Kr., altså yngre steinalder.

Vi hadde planlagt å se oss litt rundt i Salisbury, men siden vi kom så seint fram var vi litt trøtte. Derfor slappet vi av til vi skulle spise om kvelden.



Her er vi ute i gårdsrommet på hotellet.



Vi hadde en gin & tonic før middagen.



På taket gikk det mange duer.



De brydde seg ikke om katten på taket.



Det var mange gråspurver også.



Her fant vi den røde løven.



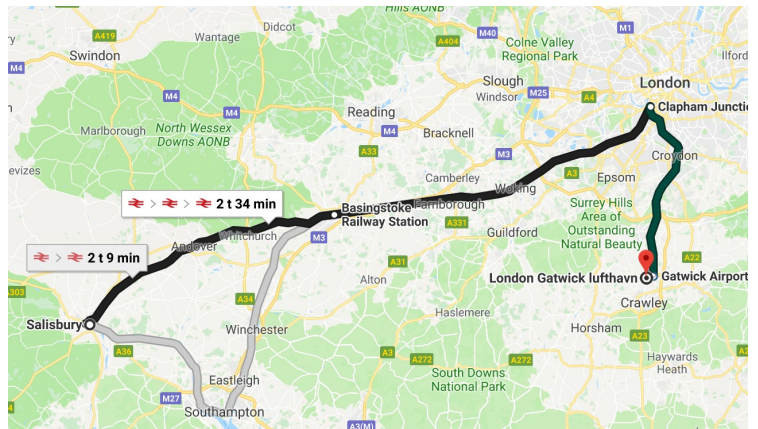
Det var to røde løver. Den andre vokter inngangen.



Så ble det middag på hotellet.



Etterpå ble det vin ute i gårdsrommet. Den karen som sitter i bakgrunnen var veldig pratesyk. Vi ble sittende og prate ganske lenge og han spanderte en flaske vin på oss.



Neste dag ble det togtur til [Gatwick Lufthavn](#) via [Clapham Junction](#), hvor vi fløy med Norwegian tilbake til Oslo.

Flyet skulle gå kl. 15.00 og være fremme 18.05, men det ble litt forsinket.

Bjørn hentet oss på flyplassen.